

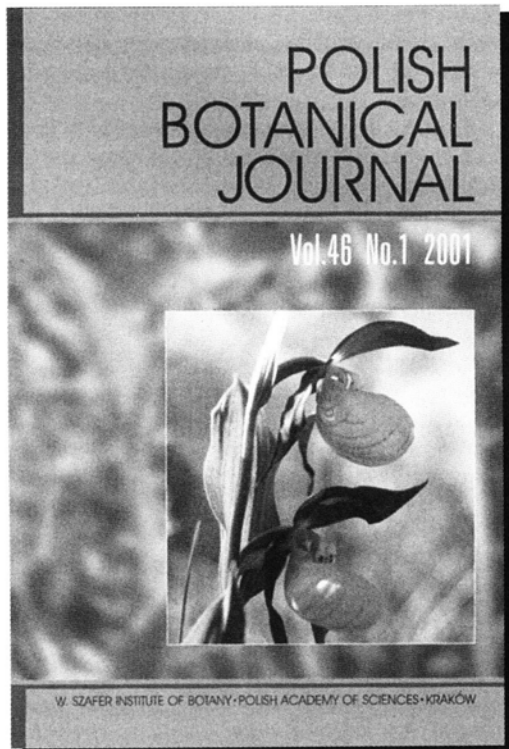
11. Najważniejsze wyróżnienia i odznaczenia – nie była wyróżniana ani odznaczana.
12. Inne informacje – 1973–1983 – mieszkała w klasztorze we Wrocławiu, jeszcze przez kilka lat dojeżdżała do Nysy uczyć j. francuskiego w tamtejszym Wyższym Seminarium Duchownym. Przez ostatnie 10 lat życia zbierała i opracowywała materiały do historii urszulanek polskich; praca ta z polecenia przełożonej prowincjalnej była odpowiedzią na apel Instytutu Geografii Historycznej KUL, dotyczącego opracowania materiałów na temat dziejów zakonów w Polsce w latach 1939–1947. Ich wynikiem jest obszerne opracowanie pt.: „Działalność Urszulanek Unii Rzymskiej Prowincji Polskiej w latach 1939–1947. Materiały zebrane i opracowane przez s. Ch. Szarską, delegowaną przez Zgromadzenie do prac w zespole siostr zakonnych pod kierunkiem Instytutu Geografii Historycznej KUL”, Wrocław 1980 [manuskrypt, APUUR, III 93]. W toku tych prac s. Christofora opracowała również dzieje urszulanek polskich w innych okresach historycznych. Cały ten bogaty dorobek pracy historycznej przechowywany jest w Archiwum Prowincjalnym Urszulanek Unii Rzymskiej w Krakowie [APUUR, Sp 81/N 1–51]. Pochowana jest na Cmentarzu Osobowickim we Wrocławiu.
13. Wykaz najważniejszych źródeł – Archiwum Prowincjalne Urszulanek Unii Rzymskiej w Krakowie: APUUR, Cz. II – S/29; Archiwum UJ: KM 56 (Jadwiga Szarska), PKEN 26 (Jadwiga Szarska, Christofora); Biblioteka Jagiellońska: Przyb. 796/76 „Kronika Instytutu i Ogrodu Botanicznego Uniwersytetu Jagiellońskiego od roku 1918–1938”.
14. Materiały ikonograficzne – Archiwum Prowincjalne Urszulanek Unii Rzymskiej – APUUR, Sp 81/Os 4.1, Muzeum Botaniczne i Pracownia Historii Botaniki im. J. Dyakowskiej (Ogród Botaniczny UJ).

Piotr KÖHLER
przy współpracy s. Iwony NAGLIK

NOWE PERIODYKI I SERIE NEW JOURNALS AND SERIES

POLISH BOTANICAL JOURNAL

Polish Botanical Journal to nowy tytuł dobrze znanego czasopisma *Fragmenta Floristica et Geobo-*

tanica. Zachowano ciągłość numeracji, dlatego też pierwszy numer, który ukazał się w lutym 2001 r. pod nową nazwą, to tom 46(1). Zmiana tytułu jest wyrazem naturalnych przemian, jakim ulegało to czasopismo w ciągu blisko półwiecza istnienia – od publikacji o florze i roślinności Polski, mających charakter lokalny, pisanych w języku polskim, po artykuły o szerszym znaczeniu, dotyczące taksonomii, geografii roślin, zróżnicowania roślinności, napisane po angielsku, co nadawało mu charakter czasopisma międzynarodowego. Jak pisze w przedmowie do pierwszego zeszytu prof. Z. Mirek, dyrektor Instytutu Botaniki im. W. Szafera Polskiej Akademii Nauk – wydawcy czasopisma, zmiana tytułu odzwierciedla jego pozycję jako wiodącego polskiego czasopisma botanicznego o takim profilu. W *Polish Botanical Journal* publikowane będą oryginalne prace z zakresu szeroko pojętej nauki o roślinności, biosystematyki (w tym anatomii roślin, cytologii i embriologii), geografii roślin, ewolucji i ekologii. Wszystkie prace będą recenzowane przez przynajmniej dwóch niezależnych recenzentów. W międzynarodowym składzie rady redakcyjnej są m.in. tak znani botanicy, jak W. Greuter, H. Hertel, J. W. Kadereit, D. M. Moore, C. A. Stace, H. Sukopp, K. Urbanska. Omawiane czasopismo ma

ładną, kolorową okładkę, jest wydawane w układzie dwułamowym, na dobrej jakości papierze kredowym, co zapewnia wysoką jakość rycin i fotografii, także kolorowych.

Sprzedaż bezpośrednią i wysyłkową *Polish Botanical Journal* prowadzi: Dział Wydawnictw, Instytut Botaniki im. W. Szafera, Polska Akademia Nauk, Lubicz 46, 31–512 Kraków; tel. +(12) 4215144, fax: +(12) 4219790; e-mail: edoffice@ib-pan.krakow.pl.

Redaktor: Jan J. Wójcicki
Instytut Botaniki im. W. Szafera
Polska Akademia Nauk
ul. Lubicz 46
31–512 Kraków
e-mail: wojcicki@ib-pan.krakow.pl

Stefania LOSTER

RECENZJE BOOK REVIEWS

ČEŘOVSKÝ J., FERÁKOVÁ V., HOLUB J., MAGLOCKÝ Š., PROCHÁZKA F. *Červená kniha ohrožených a vzácných druhův rastlín a živočíchův SR a ČR. Vol. 5. Vyššie rastliny*. ss 456. Příroda a.s., Bratislava. 1999. Opr., format A4. ISBN 80–07–01084-X.

Rezultatem postępującego w niezwykle szybkim tempie procesu niszczenia i degradacji środowiska przyrodniczego jest zagrożenie i wymieranie na kuli ziemskiej tysięcy gatunków roślin i zwierząt ze wszystkich grup systematycznych. Uwagę opinii publicznej na problem zatracającego niszczenia i pustoszenia biosfery mają zwrócić „czerwone listy” i „czerwone księgi” rzadkich, ginących, zagrożonych i wymarłych gatunków roślin i zwierząt opracowywane w skali regionalnej, krajowej, a także w skali całych kontynentów oraz całego świata. Celem ich jest wyselekcjonowanie najbardziej zagrożonych gatunków oraz przedstawienie stopnia i przyczyn ich zanikania, a w oparciu o tę wiedzę wypracowanie skutecznych działań i metod ochrony poszczególnych gatunków. Kolejnymi krajami, które opublikowały ostatnio wspólną „czerwoną księgę” zagrożonych roślin naczyniowych są Czechy i Słowacja. Jest to piąty i ostatni tom wieńczący serię „czerwonych ksiąg”, opracowanych w ramach niezwykle ambitnego projektu rozpoczętego jeszcze w 1985 r. Celem projektu było wydanie „czerwonych ksiąg” obejmujących cały świat zwierząt i roślin byleż Czechosłowacji. Seria

ČERVENÁ KNIHA 5

ohrožených a vzácných druhův rastlín a živočíchův SR a ČR

Vyššie rastliny

obejmuje ptaki (1988), pozostałe grupy kręgowców (1989), bezkręgowce (1992), rośliny niższe (1995) oraz rośliny wyższe (1999). Ten ostatni tom jest dziełem pięciu głównych autorów, wybitnych botaników czeskich i słowackich (Jan Čeřovský, Viera Feráková, Josef Holub, Štefan Maglocký, František Procházka), 88 współautorów oraz 2 ilustratorów. Trzeba tu wyrazić wielki żal, że jeden z głównych autorów dzieła, a zarazem jeden z najwybitniejszych taksonomów i znawców flory środkowej Europy, dr Josef Holub zmarł 29 lipca 1999 r., nie doczekawszy opublikowania książki, którą dedykowano Jego pamięci.

To imponujące dzieło składa się z części wstępnej oraz szczegółowej, obejmującej 400 taksonów (375 gatunków i 25 podgatunków) zarówno rodzimych jak i obcych, z których 144 ograniczonych jest w swym występowaniu tylko do terytorium Słowacji, 65 – wyłącznie do Czech, a 191 występuje w obu krajach. Taksony ułożone są w porządku alfabetycznym według ich nazw łacińskich. Charakterystykę poszczególnych taksonów podano w języku słowackim lub czeskim, w przypadku występowania tylko w jednym kraju. Jeśli dany takson był rozmieszczony zarówno na Słowacji jak i w Czechach, to o wyborze języka przesądzała narodowość autora opracowania; w przypadku dwu lub więcej autorów decydował główny, tj.